

मोक्षिभिर्मोक्षार्थिभिर्नरैः प्रतिपन्नं शरणीकृतं वैराग्यमिव यथापरवैराग्यस्य नांतरीयकं फलं कैवल्यमेवमेतच्छ्रवणस्यापीति भावः ॥ ३५ ॥ आत्मेति आत्मज्ञानमेव स्वतः पुरुषार्थ इत्यात्मैव मुख्यं वेदितव्यं त
 ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कविभिः काव्यकर्तृभिः व्यासोच्छिष्टं जगत्सर्वमिति प्रसिद्धे स्तेषामद्भुतकाव्यरचने इदमेवालंबनमित्यर्थः अभिजातः कुलीनः ॥ ३८ ॥ उत्तमाचरमाबुद्धिर्ब्रह्मविद्याख्यातः करणवृत्तिः
 ॥ ३९ ॥ प्रज्ञयाभिपन्नं प्राप्तं तस्य ॥ ४० ॥ पर्वणां उपक्रमोपसंहारैकहृष्यादिना एकमर्थं पूरयंतिकात्स्न्येन प्रतिपादयंतितानि पर्वाणि प्रकरणानि तेषां संग्रहः सम्यक् विविच्य ग्रहोयस्मिन् स पर्वसंग्रहो द्वितीयं
 पर्व ॥ ४१ ॥ अत्र केवलस्य सोपाख्यानस्य च भारतस्य स्मरणे आद्ययोः पर्वणोस्तात्पर्यं पौष्यादित्रयस्य तूक्तमेवेति पर्वपंचकतात्पर्यमुक्तं तत्रास्तीके कर्मप्राधान्यमुक्तं तत्कर्मिणो देवभावं प्राप्या पीह जन्मलभंते

विचित्रार्थपदाख्यानमनेकसमयान्वितं ॥ प्रतिपन्नं नरैः प्राज्ञैर्वैराग्यमिव मोक्षिभिः ॥ ३५ ॥ आत्मैव वेदितव्येषु प्रियेष्विव हि जीवितं ॥ इतिहासः प्रधानार्थः
 श्रेष्ठः सर्वांगमेष्वयं ॥ ३६ ॥ अनाश्रित्येदमाख्यानं कथाभुवि न विद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येवधारणं ॥ ३७ ॥ तदेतद्भारतं नाम कविभिस्तूपजीव्यते ॥
 उदयप्रेप्सुभिर्भृत्यैरभिजातइवेश्वरः ॥ ३८ ॥ इतिहासोत्तमेयस्मिन्नपि ताबुद्धिरुत्तमा ॥ स्वरव्यंजनयोः कृत्स्नालोकवेदाश्रयेव वाक् ॥ ३९ ॥ तस्य प्रज्ञाभिपन्न
 स्य विचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्य वेदार्थैर्भूषितस्य च ॥ ४० ॥ भारतस्येतिहासस्य श्रूयतां पर्वसंग्रहः ॥ पर्वानुक्रमणी पूर्वद्वितीयः पर्वसंग्रहः ॥ ४१ ॥
 पौष्यं पौलोममास्तीकमादिरंशावतारणं ॥ ततः संभवपर्वोक्तमद्भुतं रोमहर्षणं ॥ ४२ ॥ दाहोजतुगृहस्यात्र हैडिंबं पर्वचोच्यते ॥ ततो बकवधः पर्वपर्वचैत्ररथंततः
 ॥ ४३ ॥ ततः स्वयंवरो देव्याः पांचाल्याः पर्वचोच्यते ॥ क्षात्रधर्मेण निर्जित्य ततो वैवाहिकं स्मृतं ॥ ४४ ॥ विदुरागमनं पर्वराज्यलंभस्तथैव च ॥ अर्जुनस्य वने
 वासः सुभद्राहरणंततः ॥ ४५ ॥ सुभद्राहरणादूर्ध्वं ज्ञेया हरणहारिका ॥ ततः खांडवदाहाख्यं तत्रैव मयदर्शनं ॥ ४६ ॥

इत्यादावंशावतरणमुक्तं षष्ठे अंशावतारणं देवानां भूमौ भागशो वतरणं आदिः प्रथमं पर्वेत्यर्थः तेन पूर्वोक्ता सूतप्रतिज्ञासंगच्छते संभवे अत्र लब्धजन्मनामपि न तेषां नियमेनैव स्वर्गतिः किंतु सर्पनागादितामसयोनि
 प्राप्तिरपि कर्मवशाद्भवतीत्युक्तं सममेतत्राप्यर्थार्थिनो बंधूनप्यन्यायेन घ्नंतीति जानुषेदर्शितमष्टमे तथा कामुकाः स्त्रियो बंधूनपि घातयंतीत्यविश्वसनीयास्ता इति हैडिंबेन वमेदर्शितं श्वशूकरभक्ष्यस्यापि शरीरस्या
 र्थे परप्राणानपि पामराः प्रत्यहमाददत इति बकवधे दशमे सूचितं ततः कष्टतरांगतिं ततः प्रधानाः प्राणिनः प्राप्नुवंतीति प्रबंधेन परीक्ष्य लोकान्कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायान्नास्यकृतः कृतेनेति श्रुत्यर्थ उपबृंहितः ए
 वमपेक्षितत्तदाख्यानतात्पर्यो न्ययनेन राजसानां सात्विकानां च गतिः परीक्षणीया अये प्रतिप्रकरणं वक्ष्यमाणत्वादि ह्यंथविस्तरभयान्न प्रपंच्यते ॥ ४२ ॥ चैत्ररथं अंगारपर्णचरितं पर्व ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वि
 दुरागमनं राज्यलंभश्चैकं पर्व लंभोलाभः ॥ ४५ ॥ हरणं दायः पारिबर्हमितियावत् तस्य हारिकासमानयनं खांडवदाहो मयदर्शनं चैकं पर्व ॥ ४६ ॥